

SYNTHESE (3.17) Ken je zelf – geven/ontvangen

Arnold:

“ Ergens halverwege de meditatie over mijn sterven heeft mijn partner gedurende enige dagen relatief veel geweend, telkens als zij uit de cd 'mother earth carry me' het nummer 'go your way' hoorde. Zij is op de hoogte van mijn meditatie en het raakte mij diep dat zij mij deze weg alleen wilde laten reizen. Hoewel zij nadien mij vertelde dat het uit eigen belang was dat zij niet kon of wilde volgen, was ik toch erg ontroerd dat zij mij deze ruimte liet. Op mijn beurt ervoer ik opnieuw gevoelens van spijt voor die zaken waarin ik tekort geschoten ben. De meditatie over mijn sterven bracht toch meer realiteit met zich mee dan ik aanvankelijk gedacht had. Vooral toen de einddatum meer en meer in zicht kwam ontstond er stilaan steeds meer een onrust, iets van de zichzelf vervullende profetie. Dit gevoel ebde slechts langzaam weg, naarmate deze datum achter mij begon te liggen. Wel heeft het besef van mijn eindigheid zich dieper vastgezet. In de palliatieve begeleiding van Thomas heb ik mogen ervaren hoe belangrijk deze eigen beleving is geweest.”

Heel veel dank Arnold dat je deze ervaringen en die in de voorgaande publicaties hebt willen delen. Een diep besef van onze eindigheid plaatst ons in een geheel ander perspectief tegenover al wat wij zijn, wie wij zijn en wat ons omringt. Het neemt iets weg van het onbewuste taboe en schenkt de vrijheid waar Montaigne over spreekt. Het maakt het mogelijk, doordat wij naar onze eigen gevoelens hebben kunnen zien, die van de ander te kunnen aanvaarden; want in feite zijn het niet hun angst en pijn die wij zien, maar die van onszelf. En terug deinzend voor je eigen angst en pijn betekent dat je de ander niet kunt benaderen op die wijze die het meest nodig is: in de wereld van het voelen. Wanneer je ik ertussen zit, is een zuiver voelend zijn niet mogelijk. Het is analoog aan de ervaringen van Suzanne.

Een ander belangrijk aspect betreft de ruimte die tussen beide partners gelaten kon worden. Sprekend over het huwelijk zegt Kahlil Gibran : “ Laat er tussenruimte zijn en de winden tussen jullie dansen” (De Profeet). Hier ligt de kern van veel problemen en onmin; het niet kunnen accepteren dat de de ander anders is en anders moet zijn. Met name op het vlak van spirituele ontwikkeling is dit van eminent belang, het kan letterlijk dodelijk zijn.

In deze ruimte is het geven en ontvangen een en dezelfde beweging. Arnolds partner gaf hem de ruimte, maar schiep en ontving tegelijkertijd haar eigen ruimte. Arnold ontving deze ruimte en gaf haar de ruimte om niet te volgen. Geven en ontvangen zijn volmaakt één beweging. Het juiste geven leidt tot het bijbehorende juiste ontvangen.